

1644.

1. Fligius, Falloppius : De cessionibus.
2. Fligius, Falloppius : Resolutio 55 2.1.38. de poenis
3. Preusschmidt, Zacharias : De investiture.
4. Schellhammerus, Christopherus : Hydrocephalus tympanites
5. Schenck, Jakobus Theodorus : De materia tangentia.
6. Mengs, Braunus : De conventione manu iustitiae.
Hinc

1645

1. Fligius, Falloppius : De litiis contestatione
2. Kraus, Randolph Wilhelmus : De regalibus.
3. Kraus, Randolph Wilhelmus : De usurpiantibus.
4. Kraus, Randolph Wilhelmus : De voragine.
5. Kraus, Randolph Wilhelmus : De defensione necessaria.
6. Kraus, Randolph Wilhelmus : De force competente.
7. Richter, Christopherus Philippus : Resolutio inq. ex uniuersitate iuriis iusti systemate exhibata

1645?

8. Sagittarius, Iohann Christfriedus:

1646.

1. Krauss, Joseph Wilhelm: *De codicillis*.

2. Richter, Christophorus Philippus: *De transachionibus*

3. Richterus, Christophorus Philippus: *De injuriis et
famoris libellis*.

4. Richterus, Christophorus Philippus: *De apostolis*.

5. Sagittarius, Ioh. Christfried: *De origine salariorum
et stipendiis litterariorum.*

6^a, b, c. Struve, Georgius Adam: *De aedificiis priva-
torum iuribus. 3 Sunt. 1686 - 1745.*

7. Ungerius, Hermann: *De Libello.. . .*

583

2
6

DIVINA ADMINICULANTE GRATIA!
DISPUTATIONEM HANC JURIDICAM
De
CONVENTIONE 1644,6
MANUS-INJECTI-

ONIS,

ad L. Creditores, C. de pign. & hypoth.

Ex Decreto

*Magnifici & Nobilissimi I^cTorum Ordinis in
florentissimā LL. nutrice SALANA,*

P R A E S I D E

VIRO Magnifico, Amplissimo & Consultissimo,

Dn. ERASMO UNGEPAUR,

I C T O, Antecessore, & Decretal. Prof. Publ. nomi-

natissimo, Consiliario Saxonico gravissimo, Facultatis Juridi-

ca Ordinario meritissimo, Dicasterii Provincialis & Scabinatus

Assessore primario, Dn. Praeceptore & Promotore suo

omni reverentia & obsequii cultu eternum,

prosequendo,

publico examini subjiciet

JOHAN--CHRISTIANUS TENTZEL,

Greifsenas Tyrigeta,

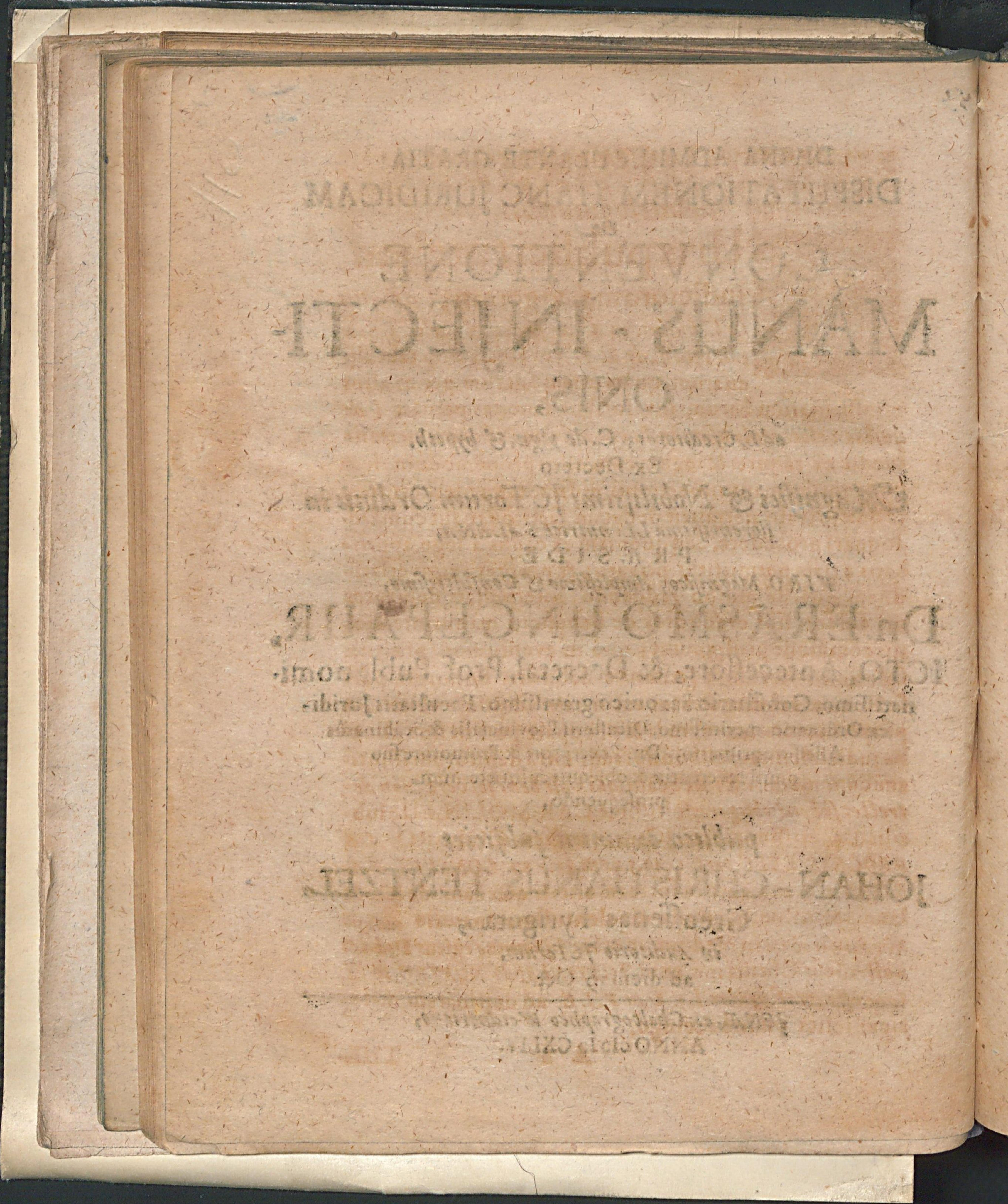
in Auditorio I^cTorum,

ad diem 19. Oct.

JENAE, ex Chalcographeo Weidneriano,

ANNO cl^o I^o CXLIV.

An eloquium.

Uris publici tutelam,
judiciorumq; vigorem, (de quo
in l. nullus. 14. C. de Judeis & Cœlic. l. non
est. 176. ff. de R. J.) vel varias non tam ali-
enarum, quam etiam suarum penes alios
constitutarum rerum invasoribus sancitas pœnas; (de
quibus veloci oculo usurpandis circa finem Disputationis,) in-
tuenti extra juris & legum cancellos propemodum. sese
conventio manus injectionis diffundere videtur; ut po-
te quæ privato permittit per viam facti quasi (ut cum Dd.
loquar) procedere. Sed quoniam ex causis à lege appro-
batis etiam permittitur privato; & propter tergiversati-
onem, quâ, de mutuo reddendo interpellati debitores
uti solent, sibi creditores de beneficio manus injectione-
nis commodè prospiciunt, quò in eventu non præstite
solutionis morosi & latitantis debitoris bonorum pos-
sessionem vel magistratus autoritate adipisci; vel etiam
propriâ autoritate ingredi & occupare possint sine ulla a-
lia judiciali interpellatione: idq; citra debitorum injuri-
am: cùm meminisse debeant: qui vult bene solvere, non de-
rectet se bene obligare: Ic: citissimè CAR: MOLINÆUS sub-
tilis & acutissimi judicii Ctus, (judice COLERO DE
PROCESS. EXEC. part. 1. cap. 5. num. 83.) in CONSVER. PA-
RIS tit. 2. §. 53. n. 22. è re fortean erit, si quædam de hâc &
laudis & utilitatis questu opulentissima materie παχυ-
λῶς, καὶ ὡς ἐν τῷ περι in medium afferam In nomine igitur Domini
nostrri Iesu Christi me cum JUSTINIANO NOSTRO in l. i.
C. de offic. pref. prætor. l. 3. C. de V. I. E. ad destinatam mate-
riam felici omine accingo.

A 3

THE

THESIS I.

Conventionum quædam principales; nonnullæ accessoriæ; aliæ modo principales; modo accessoriæ existunt.

2.. Inter accessoriæ numeranda est conventio; quam vocant, manus injectionis; quippe per quam natura negotii principalis augetur, & præstatur, quod alioqui præstandum non erat.
I. Titius 9. ff. de serv. export. l. 1. & 2. ibi: si, ut manus injectionem haberes, eavisti tibi, jure tuo uti potes. *C. si serv. export. vñ-*

3.. Vox manus injectionis originationis notæ est, Græcis χειρὶς δημολην̄ dicitur; in vernaculo sermone manus injectionem propriè reddimus p̄vocabulum *handanlegen*. Sic manus injectionem pacisci possumus, h. e. ut n̄ pareatur legi contractus, rei à nobis venditæ manuminjicere liceat. *Perpetuus ille Juris prudentie dictator Gothofredus add. l. 2. C. si serv. export. lit. b. & ibi complusculis cit. text.*

4.. Minus commode executioni rei judicatae tribuitur, uti observasse videtur *UMMIUS ad Process. judic. dispt. fin. th. 1. n. 1. in fin.*

5.. Varias sortita est manus injectione appellations, si in rebus debitoris contingat, nuncupatur pactum executivum, licentia ingrediendi & occupandi bona debitoris propriâ autoritate, jus apprehendendi, facultas manus injiciendæ, executio conventionalis; quæ passim à Dd. *en. τρόπων λαχεις accipiuntur*: si in personam hæc fiat executio, propriè captura personæ & detentio appellatur..

6.. Sedes ordinaria, & fundamentum quasi manus injectionum, præcipue in res vel bona debitorum, est materia. *I. Creditores 3. C. de pignor. & hypothec.*

7.. Pro evidentiore intellectu d. l. 3: manus injectionem in genere sic definio, quod sit executio, per quam, conventione mediante, sustuntur & occupantur in eventu moræ res loco debiti obligatae, vel debitoris persona, veluti manu injecta, à judice; vel etiam à creditore, ad rem suam, sive ad debitum liquidum promptius consequendum, legitimè instituta.

8.

8. Pro genere stat executio: Sicut enim sententia victori
verbis tribuit, quod suum est, vel sibi debetur; & tempore con-
firmita actionem inducit ad petendam rem; ita executio ipso fa-
cto rem praefat.

9. Ut ut maximè etiam sit privatum exequi (regulariter;
& propriè loquendo) non posse; propterea tamen non statim
consequens est, ipsam executionem judicarium actum esse. Um-
bius d. diss. fin. th. i. n. 2. aut eam semper esse rei judicatae.

10. Definitionem assignata in quodam successionis fœde-
re jam sequitur divisio: Est verò manus injectio vel publica vel pri-
vata:

11. Iua eit, quando iudex post sententiam, quæ in rem ju-
dicatam transiit, vel post instrumentum executivum exhibitum
pro executione requisitus familiae suæ mandat, ut petitorem im-
mittant in possessionem rerum debitoris.

12. Ad rem judicatam autem, ut perfectè talis intelligatur,
duo concurrunt; 1. sententia justè lata. 2. tempus lege defini-
tum.

13. Hæc, sive privata manus injectio est, ubi scilicet creditor
manum injectit in res debitoris ex legitimis causis, propriâ auto-
ritate eas occupando.

14. Conventionis legem in d.l. 3. creditor exercere dicitur,
ubi convenit, ut sibi licet possessionem ingredi; & eâ lege seu
conventione utitur, vel potestatem eâ conventione sibi tributam
exercet, ut licet intelligere ex l. si priusquam. 8. C. de distract. pignor.
l. 3. l. 4. §. eleganter. 2. l. 6. in fin. ff. de Leg. commiss.

15. Sic conventione rem aufert creditor, cum convenit,
ut suâ autoritate pignus sumere licet; & hâc conventione usus
pignus suâ autoritate aufert, si res mobilis est, aut suâ autoritate
ingreditur, si res est sol. d. l. 3. Eloquentissimus ICtus Donellus
ad l. pignoris. ii. C. de pignor. act. num. 6.

16. Notandum vero est, quod d. l. 3. principium loquatur
de simplici licentia propriâ autoritate ingrediendi possessionem
hypothecæ; Finis autem de acquisitione possessionis, quâ mediante
ingressus fit possessor, quæ non permittitur sine judicis autoritate
Barpolius l. 3. n. 4. Sichard. n. 22. Coler. d. cap. 5. num. (mibi) 63.

17. Vel dicendum est, quod d.l. membrum prius de jure; posterius de urbanitate loquatur. *glossa ibi, & Br. num. i.* ut sensus legis sit, quod creditor possit quidem ex pacto sine judice possessionem rei obligatae ingredi, rectius tamen faciat, si adhibeat auctoritatem judicis. *Pacius ad l. penult. C. de pignor. act.* Et hunc intellectum communem esse, tradit. *Magnificus Dn. D. Finckelthusius vñ parva ejus, Præceptor quondam meus nunquam sine honore nominandus, Observ. Pract. 24. num 17. dissentit Molinaeus Donell. Giphanius.*

18. Porro manus injectio est vel in rem vel in personam.

19. Quæ est in rem, fit vel in omnia, vel in certa debitoris bona, in casu, quo non datur aut fit promissum, ubi creditori facultas datur propriâ auctoritate ingrediendi, vel adipiscendi possessionem rerum debitoris juxta legē conventionis, debito existente liquido, quo sibi satisfacere possit ex bonis occupatis. *Coler. d. cap. 5. n. 1.* & post eum *Gilhaufen in Arbore Iud. cap. 10. §. 6. et §. 14. n. 1. Althusius in Diceol. lib. 1. cap 66. n. 28.*

20. Quæ in personam fit, quum paucis explicari non possit lineis, peculiarem exigeret disquisitionem: interim de ea hoc noto, (1.) quod debitoris, qui sub eventu moræ se carceribus vel arresto mancipandum obligavit, obligatio ad hæredem obligati transitoria non sit. (2.) quod, sive ex pacto sive ex statuto detentio debitoris licita sit, istud non accipi vel de privata captura, vel de detentione in privatis carceribus exaudiri debeat; sed quod omnia hic per judicem vel ius familiare expedienda, Et taliter obligatus decenti custodiâ conserendum sit. Videatur *Massa Gallesius* in tr. ad formul. Camer. Obig. part. 3. quest. 6. n. 1.

21. His prælibatis, operæ pretium est, ut causas manus injectionis paucis subjiciam.

22. Offert autem se se ejusdem consideratio causæ efficiens, quæ est vel principalis, vel minus principalis; Illa est vel remota, vel propinqua.

23. Remota est ipsa lex, quæ decernit executionem l. 15. in pr. ff. de re jud. l. & si 4. C. si contra ius vel util publ. & approbat manus injectione d.l. 1. & 2. C. si serv. export. l. si quis 56. ff. de contrab. empt.

24.

24. Propinqua causa est conventio seu pactum de propriâ autoritate occupanda possessione ex vi contractus inter creditorem & debitorem initu. d.l.3. C.de pignor. l.pignoris ii. C.de pignorat. aet. Pariculum hoc passu ambulat clausula ultimae voluntatis executiva, consuetudo, statutum executivum &c. Dd. passim ad d.l.3. & Molinacus in Consuet. Paris. tit. 2. gl. 1. verb. arrest. n.3.

25. Minus principalis est vel impulsiva vel instrumentalis:

26. Impulsiva est vel in creditore vel in judice: In creditore est mora obligati, sive rei in solvendo aut satisfaciendo commissa. Facultas enim data creditori de ingrediendo rem obligata in propriâ autoritate, intelligitur data esse sub conditione, id est, ut tum ingrediatur & utatur suo jure, si debitor ad diem non solverit. Ergo ante diem ingredi non potest. Sichardus d.l.3. n.20.

27. In judice est ipsa instantia vel petitio creditoris; quoniam Praetor non accommodat suum officium ad privatam utilitatem, nisi imploratum l. dies 4. s. hoc autem. 8. ff. de damn. infect.

28. Instrumentalis causa, quamvis regulariter judex sit, e-jusve familia, utpote cuius ministerio inducitur creditor in bonorum possessionem debitoris l. is cui. 5. §. missus 27. ff. ut in posse legat serv. &c.

29. Ex pacto tamen æquè non resistentis debitoris possessionem creditor ingreditur vel adipiscitur, ex quo ingressus conventionalis & Praetorius æquiparantur d.l. pignoris. ii. C.de pignor. aet. & arg. l. fin. C. si in caus. judic. &c.

30. Sed maximè controversiosum existit, utrum ejusmodi pactum etiam firmo stare possit talo, & si per conventionem placuit, creditorem non redditâ sibi pecuniâ, rei hypothecata fortè possessionem, irquisito judice & debitore postmodum propriâ autoritate occupare posse: **Das der Gläubiger macht habe das verschriebene Unterpfand mit oder ohne Recht an sich zu ziehen: unverhindert sein des Schuldners / seiner Erben/oder männlichs: an valeat? Et affirmativæ favere necessarium.**

cessum habeo per inferius dicenda. Vide *Besoldum* delib. *juris ad lib. 20. ff. quest. 6.*

31 Non deest, qui scribere haut dubitavit, Dd. cummuni-
ter omnes hactenus erravisse, qui senserint licitam esse prehentio-
nem rerum debitoris ex pacto absq; autoritate judicis, *Molin eus*
ita in consuet. *Paris. tit. 2 gl. 1. verb. arest. n. 188.* cum hoc juxta ipsum
lege probari non possit.

32. Quamvis etiam pleriq; antiquorum Dd. putaverint
hoc pactum non tenere, in qua sententia fuit, *Hosiensis in cap.*
fin. x de consuet. & in *Summa sua* §. qualiter. vers. quid ergo. eod. tit.
ubi putat, ne quidem statutum vel consuetudinem introduci pos-
se, per quæ tale pactum valeat; referente *Sichardo ad l. 3. n. 9.*

33. Cæterum aliud (1.) claret ex verbis *Impp. Severi & An-*
tonini in d. l. 3. ibi: creditores, qui non redditâ libi pecunia con-
ventionis legem ingressi possessionem exercent, vim facere non
videntur. *C. de pignor. & hypoth.* quippe nunquam non jure suo
uti, qui ex pacto propriâ autoritate ingreditur bonorum posses-
sionem sui debitoris, fateri necessum habemus.

34. Idem (2.) haud obscurè probatur ex verbis *d. l. pignoris.*
n. ibi: nec creditor citra conventionem debiti causâ res debitoris
arbitrio suo auferre potest. *C. de pignor. act.* argumento inde
à contrario sensu ducto, *dissentit Molin. Giphanius, Bron-*
chorst.

35. Accedit (3.) textus sing. & notabilis in *l. si pupillorum. 7.*
¶ l. ibi: dicendum est, posse creditorem jus suum exequi ff. *d. reb.*
eor. qui sub. tut. certè enim non videtur injuriā facere, qui jure con-
ventionis de manus injectione, vel occupando possessionem, uti-
tur *d. l. 1. & 2. C. si serv. export. l. i. C. si mancip. ita fuer. alien.*

36. Parili modo (4) confirmatur per *l. qui ratiario. 30. in fin.*
ibi: si debitor suâ voluntate concessisset, ut retineret. ff. *de pignor.*
act. l. dotis. 9. C. soluto matrim. l. si quis 56. ff. de contrab. empt. Et hæc
sententia confirmata est in *cap. cum dilecti. b. x. de donat. teste Giph.*
ad d. l. 3.

37. Et solent illi, qui mutuam pecuniam exponunt, an-
nuitq; redditibus se onerant, convenire, ut per viam executionis

ad

ad solutionem sine alio processu debitores compelli possint; quæ pacta uti à jure communi minimè reprobata nec Camera aspernatur. Quo casu si alias in jurisdictione fundata sit, mādata executorialia sine clausula decernit: testis est *Tennagelius* in lib. singul. de decern. proceß. cap. 19. n. 1. pag. (m.) 119.

38. Verum enim verò pactum de ingrediendo possessionem bonorum obligati propriâ autoritate, vel saltem urbanitatis causâ, & si debitor cum armis resistat, autoritatem judicis non excludit. *D. Carpzovius* lib. 1. *Respons. El. tit. 1. resp. 5.*

39. Secundum urbanitatem enim vel civilitatem (1) creditor ex vi pacti non ingreditur bona obligati sine permisso judicis d. l. s. pupillorum. 7. §. 1. ibi: tuitius tamen fecerit, si prius Prætorem adierit. ff. de rebus eor. qui sub tut. pro majori scilicet cautelâ & securitate, quæ in actibus quibuscunq; adhibita non nocet. l. quæ dubitationis 81. ff. de R. f.

40. Si (2.) maximè creditor vigore pacti licentiâ ingrediendi vallati non tantum ingredi, sed etiam acquirere & exercere possessionem intendat. d. l. 3. in verb: possessionem adipisci: ubi *S. licetus* num. 7. *Sichardus* num. 12. Cūm aliud sit in possessione esse; aliud possidere arg. l. 3. §. fin. & l. si quis. 10. §. 1. ff. de acquir. possess. juncta l. officium. 9. de R. V. l. 2. in pr. ff. pro hærede. l. si duo. 3. §. creditores. 8. ff. uti possidetis. addatur *Turaminus* de verâ subst. possess. cap. 1. n. 4. & cap. 5. n. 43.

41. Sed quid si (3.) repugnante debitore creditor possessionem pignoris ingrediatur, ut scilicet eum expellat, eoq; vi expulso pignus possideat? Eum apertè vim facere, & teneri legibus Juliis de vi aut publica aut privata, prout vis armata, aut sine armis facta erit, sentit *Donellus* d. l. 3. n. 4. Idq; probari videtur in l. in possessionem. 5. C. de vi publ. vel priv.

42. Quocirca creditor debitorem armis resistentem per vim & armatâ manu expellere non debet; eleganter *Colerus* d. c. 5. n. (mihi) 98. & seqq. Unde ingentem commisissse excessum C. M. à Kutzl. qui ex tali pacto possessionem sui debitoris neglectâ judicis autoritate invasit, Notarium sibi resistentem verbis & verberibus male tractando, dicit *D. Carpzov.* cit. loc. num. 18.

43. Si(4.)debitor etiam nudis verbis sese opponat, Br.d.l.3.
dummodò justam habuerit contradicendi causam. Nam si quis
legitimus adsit contradictor, per judicem res expedienda est, nesibi
ipsi creditor jus dicere videatur contra l.i. §.2. ff. quod legat, l.r.C.n.e
quis in sua caus. acutissimus ICtus *Antonius Faber* in Cod. suo lib. 8.
tit. unde vi.3. defin.33.n.2. & defin.35.n.6.

44. Et(5.)via procedendi obtentâ à judice veniâ longè se-
cūrior videtur. Namq; aliàs vix est, ut quis effugiat injuriarum
actionem saltem ratione violatæ jurisdictionis ejus potestatis, in
cujus territorio quis bona sui debitoris est ingressus, per ea quæ tra-
dit *Chassenæus* in consuet. Burg. rubr. 12. §: un. n.2. & 3. per cap. ex parte
23. & ibi CC x de V.S. l. si quis. 8. §. sed hæc. 2. C. de præscript. 30: et 40. ann.
Et ne sicut creditor facilis fuit in seipsum immittēdo, ita debitor
maximè potentior facilis sit in repellendo.

45. Accedo nunc ad subiectum manus injectionis actuum,
quod est (I) creditor d.l.3. C. de pignor.

46. Est autem creditor h̄ic, qui non tantum ex causa mutu-
i, sed quocunq; contractu interveniente sequitur fidem alterius
secum contrahentis, ex quacunq; causa debeat, sive debitum in
obligatione dandi, sive faciendi consistat. l.i. ff. si cert. pet. l.creditores
10. & l.ii. in fin. ff. de V. S.

47. Et hoc jus paratæ executionis sive manus in j. non duntaxat
creditori principali sed etiam omnibus illis competit, qui causam habent
à creditore.

48. Unde (II) fidejussori, qui nimirum solvit, aut quocunq;
alio modo satisfecit creditori. arg. l.s.i. rem. 9. §. omnis. 3. ff. de. pignor.
act. competit tūm contra principalem debitorem; quām contra
alios confidejussores. Quoniam hic ex persona creditoris agit, cef-
sis videlicet actionibus, ejusdemq; juris prohibetur. l. ut fidejussor 39
ff. de fidejuß. l. cum alter. n. C. eod. ne aliàs sit deterior conditio ipfius.
quām principaliter obligati, pro quo in molestia fuit, ceu loqui-
tur *Justinianus* in Nov. 4 c. si quis. igitur. 1. circa fin.

49. Competit (III) hæredibus universalibus creditoris & fi-
dejussoris; non obstante eo, quod in instrumento obligacionis
executivæ nulla eorum subjecta fuerit mentio. Creditor enim con-
trahendo non magis sibi, quām etiam suis hæredibus prospexisse
præsu-

præsumitur. l. si pactum. 9. ff. de probat. l. si necessarias. 8. §. pen. ff. de pign.
act. (2) quia pater & filius una & eadem persona esse præsumun-
tur l. ult. ad fin. C. de impuber. & al. substit. *Mascardus* eleganter vol. 3.
concl. usq; per tot. de probat.

50. Legatario (IV) & fideicommissario, cui tribuitur à testato-
re licentia capiendi rem in testamento relictam propriâ autorita-
te; & habemus casum in specie l. Titia. 34. §. Lucius. 1. ibi: Βέλουμα ἀν-
την τῷ αὐτῷ λαβεῖν χωρέοι: volo eam à seipsa accipere villam. ff. de
legat. 2. præsertim quia rei legatae dominiū aliás rectā via ad lega-
tarium transfertur. l. à Titio. 64. in fin. ff. de furtis. immò, quia licet in
contractu propria autoritate capere, licet etiam in testamento,
arg. l. non est mirum. 26. in pr. ff. de pignor. act. *Everhard.* in Topic. loc.
à contr. adult. vol. n. 1. & 2. Br. d. l. 3. n. 9.

51. Sicalii (V) etiam successor singulari, puta cessionario, do-
natario, &c. Siquidem quod quis habet, etiam in alias personas
per titulum venditionis, donationis vel aliter transferre potest,
arg. l. ult. §. fin. autem. 4. C. de bon. quæ liber. ita de jure manusinjecti-
onis vendendo text. est notabilis in l. Imperator. 7. ff. qui sine ma-
numiss. ad libert. perven.

52. Ast h̄ic quæritur, an ad instantiam tertii, fortean in in-
strumento non nominati, & ad nudam ejusdem editionem in-
strumenti originalis judex ad paratam executionem descendere
possit? Resp. qui alieno nomine agit, si non habet mandatum,
ad minimum de rato cavere debet, qui suo nomine agit, docere
debet titulum, quo instrumentum possideat, nisi simul conce-
ptum sit de quolibet bonæ fidei possessore instrumenti **vff trewē**
Brieffs Inhabern / quo casu solūm probatio exigitur, quod
actor bonæ fidei possessor instrumenti existat.

53. Procuratori, (VI) mandatario, qui nomine creditoris
debita exigit l. 1. ff. de Procurat. etiamsi tantum generale habeat
mandatum ad litem, per text. in l. procurator. 58. ibi: potest exigere ff.
d. t. & arg. l. sed si unius. 17. §. procuratorem. 16. ff. de injuriis. nisi ta-
men defectus aliquis circa mandatum reperiatur, tunc cautio
de rato eum supplere poterit. *Churf. Pr. D. cap. 7. von den An-*
walden vnd Vollmachten. S. do auch ic. l. si quis. 6. §. unde. 5. ff.
de edendo.

54. Et (VII.) generaliter etiam puto extendi ad alias personas, quæ nullam habent causam à creditore sed à lege, prout sunt tutores, curatores, prælati ecclesiarum & communitatuum, oeconomici, hospitalarii, commendatarii & similes; quibus lex defert administrationem bonorum alterius; siquidem hæ personæ omnes in administratione commissorum negotiorum loco dominorum habent url. interdum. 56. §. qui tutelam. 4. ff. de furt. l. qui fundum. 7. §. si tutor. 3. ff. pro emptore. can. volumus. 2. & seqq. distinct. 89. c. salvator. 8. caus. 1. quest. 3.

55. Ex adductis satissuperq; claret, pupillis, minoribus, prodigiis, & similibus denegari manus injectionem, vel jura sua executiva in alios transcribere, pariter atq; sine interventu eorum, in quorum potestate sunt, paratam executionem petere non possunt: cùm ipsis semper obstet, quod legitimam standi in iudicio personam non habeant. l. 1. & 2. C. qui leg. pers. standi. &c. Sic bannitis vel proscriptis, & excommunicatis ex vigore generalium Imperii Constitutionum persecutione suarum actionum interdictitur, atq; beneficium hoc paratæ executionis adimitur, uti constat ex Ordin. Camer. p. 2. tit. 9. §. So demand. quippe qui tanquam actores in iudiciis experiri nequeunt. cap. excommunicatus. 13. §. credentes. extr. de heretic.

56. Visis personis, quibus detur manus injiciendæ facultas sive jus paratæ executionis; & quibus non detur; nunc dispicendum est, contra quas competit personas; & hæ constituunt subiectum hujus juris passivum.

57. Tenentur autem Debitores vel in solidum, idq; regulatiter obtinet; vel in quantum facere possunt.

58. In solidum rei sive debitores in genere omnes virtutepacti executivi & manus injectionis tenentur d. l. 3. & ibi Dd. C. de pign. & hypoth. l. dotis. 9. C. solut. matrim. d. l. pignoris u. C. de pignor. act.

59. Sic fidejussores debitorum; cùm & fidejussor debitoris appellatione contineatur, l. si servum 91. §. nunc videamus. 4. ff. de verb. oblig. & fidejussorum facultates quoad effectum solutionis censeantur aggregatæ bonis principalis debitoris, per text. in l. si plures. 27. §. præterea. 2. ff. de fidejussor.

60.

60. *Æquè hæredes sive debitoris principalis sive fidejussoris.* Jus enim executivum activè & passivè in contrahentium hæredes trāsit, textus clari habentur in l. miles. 6. §. fin. l. ex contractu 44. ff. de re judic. §. fidejussor. 2. Inst. de fidejuss. l. fidejussores. 24. C. eod. l. unic. C. ut act. ab hær. & contra. Colerus part. i. decis. Germania. 30. per tot. Part. 2. Const. El. August. constit. 20.

61. *Ita hæres testatoris prolegato.* arg. l. fin. C. de edit. D. Hadr. toll. & perea quæ tradit Magnificus Dn. D. Finckelthusius obf. pract. 121. n. 13. & seqq. & usufructuarius, ratione videlicet commoditatis fructuum, quamdiu ipse vivit. l. cujuscung. 60. §. si fundus. 1. in fin. ff. de usufruct.

62. Personæ, quæ in quantum facere possunt, deduc̄to, ne cœgant, exiguntur & condemnantur, l. in condemn. 173. ff. de R. J. vulgo Doctoribus dicuntur beneficio vel privilegio competentia & deductionis gaudere : id autem habent ob sanguinis vinculū, conjunctionem & reverentiam parentes, l. sunt qui. 16. seu, ut ibidem doctissimus Germaniæ JCtus Zasius explicat; omnes ascēdentes, n. 5. ff. de re judic. item liberi, sacer, socrus, gener, maritus, uxor, patronus. l. 17. l. sicut 21. ff. d. t. ob quasi fraternitatem, ut socius, per pr. l. verum est 63. ff. pro socio. ob liberalitatem actori præstitam, ut donator respectu donatarii, l. Divus. 28. ff. de R. J. & ob benè merita de republica, ut miles actu militans. l. miles. 6. in pr. l. item. 18. ff. de re jud. Unde hujus quoq; beneficii rationem habendam esse in manus injectione, extra omnem dubitationis aleam positum est.

63. Et hæ personæ nullo modo cogi possunt, ut integrum debitum exsolvant, si ex illa solutione omne, quod habent, illis adimatur, & postea egere cogantur. d. l. 173. & ibi Petr. Wese[n]b. n. 3. ff. de R. J.

64. Pupilli autem sicut absque consensu tutorum, in quorum potestate sunt, res suas obligare non possunt; quia lex hujusmodi obligationem non approbat; immò non habet consensum pupilli pro legitimo, siquidem nullum ejus ætatis est judicium. l. pupillus 189. de R. I. l. pup. 9. ff. de acquir. hæred. l. contra. 28. in pr. ff. de pact. ita nec appositorum tutoris autoritate ejusmodi pactū valet, quo post moram solutionis per viam manus injectionis privatæ vel

publicæ pupilli prædia acquirere & adipisci liceat; ita Br. ferè
add. l.3. n.5. in fine. arg. l.1. §. & sunt. 2. ff. de reb. eor. qui sub tut. tot.
tit. C. de præd. min. & c. & per ea, quæ egregiè affert D. Carpzov.
lib. 5. Respons. tit. 8. resp. 72. per tot.

65. Longis passibus videtur distare, si pupillus ex anteces-
soris, qui executivè bona sua obligavit, veluti paterno, vel alte-
rius sui prædecessoris, contractu conveniatur. l. ex contrætibus. 49
ff. de oblig. & A. l. stipulationum. 2. §. ex his. 2. ibi: non ex persona.
hæredum conditio obligationis immutatur. ff. de V.O. Nec ætas
debitoris hæreditarii infringit jus creditoris. l. sub prætextu. 4. C. de
hæred. act. . si intra. 8. in fin. C. de non num. pec.

66. Cæterum, an hoc jus conventionalis executionis
etiam adversus singularem successorem, puta legatarium, donata-
rium, emptorem & similes, tanquam in instrumento obligationis
executivæ non nominatos locum sortiatur, gravis & valde con-
troversa quæstio exsurgit? Et, quia is, cui ex pacto licet possessio-
nem apprehendere propriâ autoritate, non eò minus spoliator
est, si apprehendat eam possessionem, quæ sit penes alium, quam
pacifcentem, ejusve successoret. Anton. Faber d.t. unde vir. desin.
34. jus pacti executivi in singularem successorem vel tertium pos-
sessorem rei transire negatur. Bart. in d. l. 3. n. 23. & 24. Giphanius
ibid. quæst. 6. circa medium. Personalis enim obligatio, quæ nasci-
tur ex conventione inter debitorem & creditorem non sequitur
fundum, nec ejus possessorem, l. ult. in fin. ff. de contrah. empt. l. 1. §.
si hæres. 16. ff. ad SC. Trebell. l. æris. 15. C. de donat. Socinus Reg. 276.
ubi aliquot ejus limitatioues adducit.

67. Dummodò alienatio facta non sit in fraudem credito-
rum, quo casu rescissâ alienatione §. item si quis. 6. Inst. de action.
adversus singularem benè intentatur executio. Br. in d. l. 3. n. 23.
Coler. part. 2. de Proc. Exec. cap. 3. n. 418.

68. Similiter, quandocunq; pactum executivum de pro-
priâ autoritate capiendâ possessione vallatum est clausulâ preca-
rii vel constituti, tunc potest exerceri etiam contra tertium, singula-
rem possessorem, non citatum & negotio non liquidato: quia ex quo cre-
ditor civiliter possidet, potest ingredi & insistere in sua possessio-
ne. L. stravag. in ob. in iur. non. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. ne.

ne, & turbare naturaliter possidentem. *per not. in l. clām. 6. §. q̄nt*
ad nundinas. 1. ff. de acq. poss. vel etiam judex exequendo prædictū
pactum parte non citatā, nequaquam tenebitur posteā in syndi-
cātu Francisc. Vivius decis. lib. 1. decis. 44. n. 6. & decis. 177. n. 1. §.
4. § ibi alleg. Dd.

69. Dicendum tamen videtur, quod constituti clausula post
interversam possessionem non prospicit, nisi implorato prius beneficio l.
ult. C. de acquir. poss. *Faber in Codice Fabriano. d. t. defin. 35.* Si
enim debitor alienaverit bona, creditor constitutarius uti præal-
legato legis auxilio, & tanquam privatus suā possessione, ad re-
vocandam & recuperandam rem à tertio possessore, nullā factā
contra debitorem excusione, agere potest. *Zoannettus rerum*
quotid. lib. cap. 49. p. (m.) 432. n. 1. 2. & 3. Dissentit Colerus, qui
nō obstante quacunq; repugnantia contra tertium possessorem
ex clausula precarii & constituti pactum manusinjectionis exer-
ceri affimat d. p. 2. cap. 3. n. 456. & seq. & ibi alleg. Dd.

70. Cæteroqui pactum, quo convenit inter debitorem &
crediteorem, ut possit creditor possessionem pignorum propriā au-
toritate apprehendere, non aufert tertio possessori exceptionem
discussionis. *Anton. Faber lib. 8. in Cod. Suo. it. de except. defin. 7.*
Sed hīc nonnulla ὠστε οδὸς πάρεξεν.

71. Transeo nunc ad Objectum manusinjectionis, quod
sunt vel bona vel persona debitoris, in quæ virtute judicati, legis,
statuti, consuetudinis, vel etiam pacti conventi, intenditur ma-
nusinjectio. d. l. 3. C. de pign. d. l. pignoris. n. C de pign. action. l. 1.
C. si in caus. judic. dummodo conventionis executivæ non sint in-
capaci.

72. Et exercetur manusinjectio in bona debitoris princi-
palis, fidejussoris, hæredis, debitoris, usufructuarii, pupillorum,
aliorumve, quorum superiùs mentio est subiecta.

73. Bona illa sive sint omnia, sive aliqua, modò in illis jux-
ta mensuram declarati debiti procedatur, *Auth. & qui jurat. C. de*
bon. aut. jud. poss. id est, modò probabiliter adsendant ad quantita-
dem liquidati debiti. Ludov. Gilhausen in Arb. jud. d. cap. 10. §.

74. Forma manus injectionis interna consistit in legitima
&

& congrua, ex prævia conventione, bonorum vel debitoris obligati apprehensione & detentione.

75. Externa forma constat solenni quadam conventionis de manusinjectione, in instrumentum redactione. Probatio enim per testes requirit ordinarium processum. Bartol. in d.l.3.n. 26. vers. prædicta.

76. Debitum autem hic liquidum faciunt certi contrahentes, certa debiti quantitas, certa causa; deniq; certa fides, seu probatio.

77. Docendum enim est de tali conventione per instrumentum autoyegō super contractu erectum, vel copias ejus authenticas. Item examinari debet obiter contractus an licitus sit, an usurarius, aut alias à jure communi & constitutionibus exorbitans. Tennagel de decern. process. d. cap. 19.n.2.

78. Bona quod spectat, eorum nomine veniunt res debitoris, sive ex judicato, sive alio quocunq; modo executivè obligati l.1.G. quando ex fact. tut. eæq; tam corporales, mobiles & immobiles; quam incorporeales, ut jura & nomina l.à Divo Pio. 15.§.2. & §. 8. ff. de re judic. Necessum tamen hic habebimus ordinem executionis observare præscriptum in d.l. 15. §. 2. de re jud.

79. Et quamvis hæreditariis & allodialibus bonis sufficienibus in bona feudalia executio non exerceatur. Dd. communiter per tex. in l. commodis. 40. ff. de re judic. l. stipendia. 4. C. de exec. rei jud. quippe quæ semper in beneficia non nisi subsidiariè indulgetur, nec in ipsa feuda, sed solù in fructus & commoditates, & ita facienda est, ne egeat vasallus, nec pereant domino servitia vasallitica. Georg. Everh. Consil. 28.n.ii. vol.2. quem allegat Besoldus delib. juris ad lib. 20. ff. quest. 2. queq;. tamdiu effectum habet, quandiu durat jus vasalli: Soluto enim jure datoris, resolvitur jus accipientis l. lex. 31. ff. de pignor. & hypoth. & arg. cap. i. §. fin. i. feud. 4. cap. i. in f. pr. 2. feud. 8.

80. Hæc tamen obtinere videntur, si clausula pacti de ingrediendo, vel manusinjectionis, indistinctè omnia debitoris bona afficiat; alias secus.

81. Unde emergit, quod & vigore talis conventionis creditorres ecclesiasticas sibi obligatas suæpte sponte auferre possit,

Bart.

Bartol. & **Dd.** arg. l. si quis. 12. C. de Episc. & Cler. Ratio hujus est; quia juris executio non habet in se delictum sacrilegii, arg. l. quanquam. 4. in pr. ff. de aq. pluvia arc. l. Prator. 3. §. non perpetua. 4. ff. de sepulchro viol. **Dissent.** **Innocent.** qui in rebus ecclesiæ semper judicis ecclesiastici autoritatem adhibendam putat, teste **Giphian.** d. l. 3. quest. 1.

82. Et licet lex nostra 3. loquatur tantum in causa pignoris, ut creditor in casu non soluti debiti rem pignoratam ingredi possit; idem tamen obtinet in aliis contractibus. d. l. Titius. 9. ff. de serv. export. d. l. 1. & 2. C. si serv. export. ven. quippe sine pacto alioqui neque emptor, neq; stipulator reiemptæ, aut promissæ possessionem suâ sponte occupare potest, adeò, ut si occuparit, prædo sit, l. si ex stipul. 5. & l. fundi. 33. ff. de acquirend. poss.

83. Idem obtinet in testamentis, præfettim circa legata d. l. 34. §. 1. ff. de legat. 2. neq; tamen ejusmodi conventio in testamento initio illud vitiabit, pere ea quæ me docet **Magnificus Dn. Praes** Exerc. Just. 8. quest. 3. in Nego.

84. Quibus alias ex speciali juris dispositione parcendum sit bonis circa manusinjectionem, & circa paratam executionem, & quæ nominatim excipientur, quatenus alia supersunt bona, longa serie recenset **Coler.** d. part. 2. cap. 3. circum med. **Ummius in disp. ad processus jud. disp. fin. th. 2. n. 15.** & 16.

85. Finis manusinj. est, ut stipulator vel creditor rem suam, vel quod ipsi debetur, promptius consequatur; & ne fiat per plura, quod fieri potest per pauca; quod litis facilior exitus referendus est.

86. Effectus hujus conventionis de ingrediendo vel occupando bona obligati propriâ autoritate multiplex est; obligat debitorem ad præstandam patientiam, ut creditor sine ejus impedimento possitionem ingredi possit; facit ipsam obligationem habere paratam executionem; excusat à violentiâ, à vitio clandestinitatis in possidendo. Br. d. l. 3. n. 20. & 22. in fin. facit ut perviam mandati, non per ordinarium processum immissio in bona hypothecata, vel mandata de dimittenda hypothecâ peti possint. Verificatur ergo clausula ohne Recht cujus supra memini, etiam inprocessu summario, & porrigitur ad id, ut implorato nobili officio judicis ad præceptum & executionem rectâ properari possit; **Besold.** delib. jur. ad lib. 20. ff. d. quest. 6.

87.

C

87. Ast haud inconciinniter h̄c disquiritur, an, sicut de
Jure Civili creditor, non implorato judicis auxilio; bona debito-
ris proprio motu (citra pactum) occupans jus crediti amittit. l. 13.
ff. quod met. caus. l. 7. ff. de vi priv. l. si quis. 7. C. unde vi. idem de
Jure Saxonico amittat? Et non amitti Jure Saxon. jus crediti,
sed creditorem tantum restituere bona ablata, & judici mulieram
solvere, atq; parti læsæ dato aliquo satisfacere, verius est, per text.
Landr. lib. 3. art. 43. & 47. Magnif. Dn. D. Finckelth. Observ. Pr.
24. num. 8. & seqq.

88. Nec tamen fœmina, rusticus, minor, miles & similes
personæ, si ex decreti D. Marci, quod extat in l. pen. ff. de vi. priv.
ignorātia peccaverint, excusantur. Bartol. ad d. l. 7. C. unde vi. Dis-
sent. Harppr. Besold.

89. Affinia manusinject. sunt iu possessionem missio; exe-
cutio propriè sic dicta; & quæ non duntaxat judicati, sed & legis,
privilegii, statuti, consuetudinis executivæ &c. virtute commo-
dè intenditur.

90. Eidem apprīmē contraria sunt, quæ & contra instru-
mentum guarentigiatum, & executionem jam intentatam validē
opponuntur, exceptiones scilicet in continent liquidabiles; so-
lutionis, compensationis; ut & spolii, erroris calculi, usurariæ
pravitatis, doli, metus, &c. perea, quæ tradit D. Carpzov. lib. 2.
Resp. El. tit. 1. resp. 2. Zangerus in tr. de Except. cap. 23. n. 21. & mul-
tis seqq. Nam deprehenso tali vitio, quod contractus, cui execu-
tio conventionalis adjecta est, sit illicitus, & à jure communi &
constitutionibus imperii exorbitans, in Camera Imperiali non
sine clausula (licet id actum sit,) sed cum clausula mandatur, aut
denegato mandato, citatio decernitur ad hoc, ut possea causâ co-
gnitâ contractus reformatur, & ad legitimam quantitatem redu-
catur; teste Tennag. d. cap. 19. n. 2. in fine. Et hæc levi penicillo
pro re nata de manusjectionis materie ad umbras sufficiat.

Simplex in triplici, triplex in simplice Numen,
Sittibi in æternos gloria parta dies!

Man.

Mantissa:

1. Conventiones antichresticas tam de jure Canonicō, quam Civili licitae sunt.
2. Pacta successoria, etiamsi reciproca sint, non valent.
3. Forenses & extranei ratione bonorum ad collectas exsolventias sunt obstricti.
4. Emphyteuticarius negat ob sterilitatem, negat ob bellicos tumultus, aliosve casus fortuitos, à canonis præstatione liberatur.
5. Constitutam possessorum licet sit incompatibile cum preceario, prævalet tamen, si utriusque clausula inserta sit instrumento.
6. Consuetudines Feudales ad ius scriptum haud sunt referenda.
7. Salvarum guardiarum diplomata impetrantibus ad exemptionem à collectarum & hōspitationum onere nihil proficiunt.
8. Æstimū, quod vel post 40. annorum curricula iniquum reperitur, mutari potest, non obstante, quod Principis confirmatio accesserit.

Præstantissimo atq; Eximio Dno

Joan Christ. Tentzelio, LL.Cand.

Commensali meo percharo.

Ille tuos qui ausus satago laudare laborum,

Idem, TENZELI, præmia vaticinor:

Præmia vaticinor Themidos, nunc cingere pugnæ!

Victorem semper palma superba manet.

Gratulor animitus

Erasmus Ungeparur D. Præses.

Non placuit tibi naturæ proponere causas,

Nec placuit stellæ radios, cæliq; meatus

Pellustrare, vel excelsis in montibus herbas

Quærere: sed Themidos modò publica pulpita scandis,

atq;

Atq; datam servare fidem tua lēmata monstrant.
Hinc Themis alma tibi claros mox reddet honores.
Gratulor, & voyeo, Deus ut tua cœpta secundet!

Christoph Philip Richter D.

TENTZELIO SUO

LL. Prolytæ dignissimo de conventione Manus-injecti-
onis eruditè disputanti S.P.

Tenzeli, haut dubito, qui per longinquas secutus
astricolas, monstras, pignora qui capiant.

Quis sua constituat Tibi munera, tempore quovis
Tu quibus injicias, non sine jure, manus.

*Godfrieg Fiebig D. & Pand.
Prof. Publ.*

Dum cathedram scandis, ridet Themis alma, simulq;
asserit: Hunc nostrum docta corona manet.

*Eximio Dn. Resp.
ita grat.*

*Rudolph. VVilhelmus Krauß D.,
Prof. Publ.*

Quando intentatam publico sub agone tueris
materiem TENZEL, Pallade propitiâ:

Pinnirapo velut Athlothesæ dat dextera palmam;

Sic Tibi certanti Diva Themista dabit,

quam dudum nevit Dea de bombyce tiaram

hōc super-inscriptō Ichemate: VIVE D.I.U.

εὐφημίας χάριν ἐχεδ.

Joh. Posner Geranus.

F I N I S.

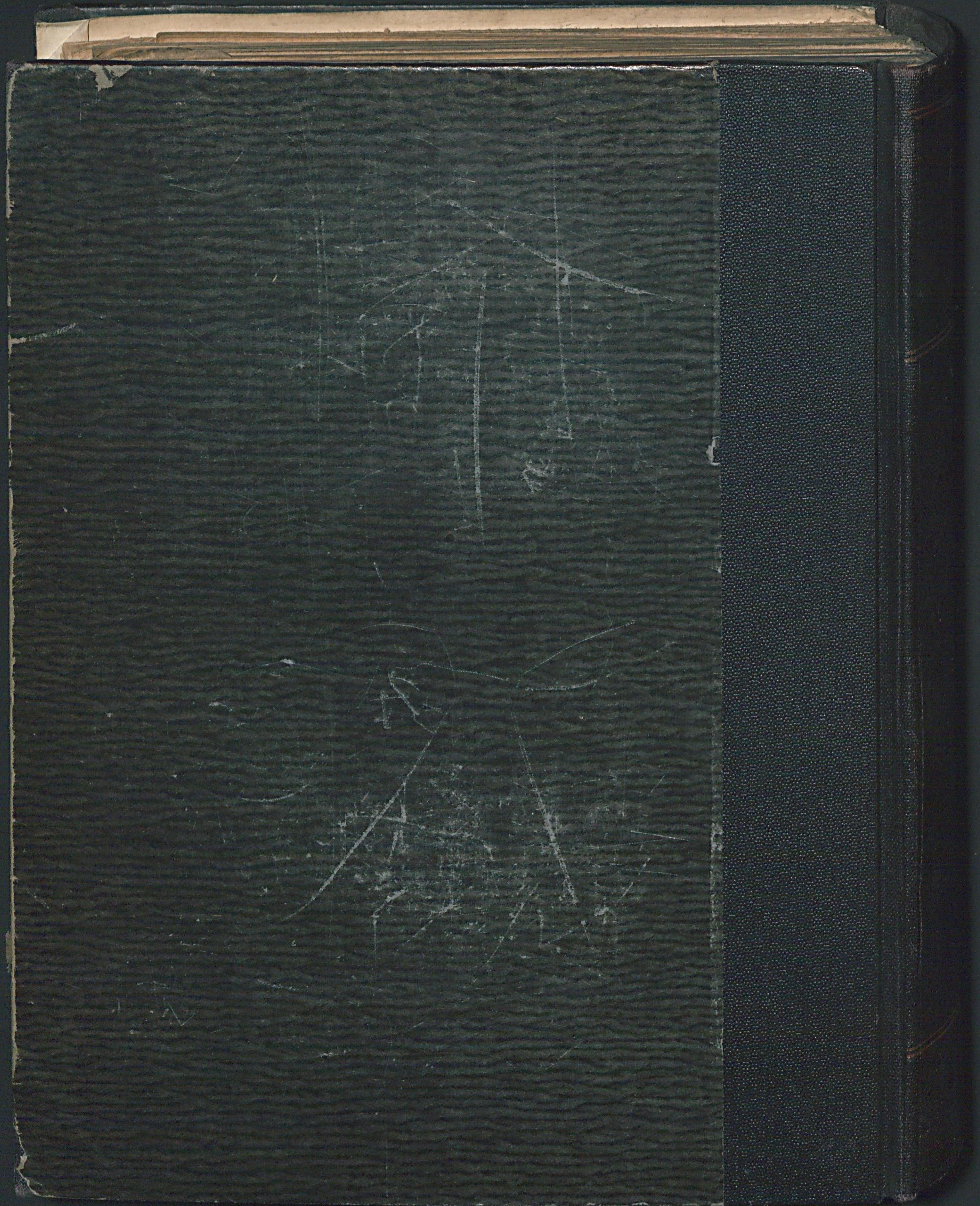
1017

ULB Halle
003 007 09X

3

8a

FarbKarte #13

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

ANTE GRATIA!
ANC JURIDICAM
TIONE 1644,6
JECTI-

pign. & hypoth.
etc.

JCTorum Ordinis in
ice SALANA,
DE
no & Consultissimo,

NGEPAUR,

retal. Prof. Publ. nomi.
avissimo, Facultatis Juridi-
i Provincialis & Scabinatūs
ptore & Promotore suo
tii cultu aeternūm
do,

n subjiciet

NUS TENTZEL,

yrigeta,

Torum,

Oet.

éo Weidneriano,
CXLIV.